

ידיהם של הבמאי אריה (עיר האהלים) לאהולה, עוזרו דן בן-אמוץ והמסריט יוני לוביץ (חתונה בעיירה) היו מלאות עבודה. עשרה ילדים, שש צעירות ושני בחורים (מהם חובבים ומקצתם אנשי הבימה, תיאטרון זירה, בית הספר של הקאמרי) המועמדים הרציניים ביותר לסרט ארבע חמשים וחמש (העולם הזמ 751) הובאו במכונית דן (המממנת, ביחד

החי מנודה עם אהובתו שחומת העור. תחת להרגו, מחליט לינגארד להניח לחילמס שיימק בבדידות הנוראה. ריד אינו מצטמצם בגיבוריו בלבד. הוא מנסה להסיק מסקנות זוברתיות מן העלילה: הערבים בוגדים בידידיהם הילידים, מנצלים אותם עונ יותר מאשר ההולנדים. הילידים הם הסובלים תמיד, יהא אדונם אשר יהיה. אולם נקודה זאת עוד מקשה על ריד את פתרון הבעיה העקרית: איך להכניס לסרט את הסבך הענף של העלילה, הדמויות, הן שאלות החברתיות. אם כי בעייה זו לא באה

הקארוו הגדול

קארוו הגדול, המבוסס, כך אומרים, על חייו של אניקו הגדול והמכיל סדרה ארוכה של שירים נושאים בהצלחה בפיו של הזמר לאנצה (ושר אחד, מבוצע בלי הצלחה על-ידי מי שאינה זמרת, אך בלייח) הוא תאוה לאזן ימים ובמדת מה — למי שאוהב צבעים טבי עיים — לעיניים. מחוץ לזה אין הסרט יותר מאשר סדרה של אפיזודות רוניות רגשנות. למשל: אהובתו של קארוו אינה באה לפי גישה והוא שר אריה מתוך הליצנים, הכוללת

קצף אף הוא על שהממשלה הדנית אינה ר" חשת אמון לטעמו הטוב, מותחת בקורת על הסרט בטרם ראהה אותו. אמר גולדבין: "אשמח מאד לארח אצלי בהוליבוך בא כוח של ממש של ממשלת דניה, את שר החוץ למשל, כדי שיוכח, לכשיראה את הסרט ה- מוגמר, שאנו מכבדים את רוחו, זכרו וערכו הנצחי של האנס כריסטיאן אנדרסן."

בק צרה

„ויוה וילת". פרק עקוב דם מן ההיס

הבמאי יהודה (בחולצה לבנה) ומנהל אולפן ההסרטה ברנדשטטר (חובש בארט) במרכז ידו-כוכבים לסרט „ארבע המשיים וחמש" הילדים המאוסים ישתפו בסרט

טוריה המקסיקאית. הסרט הישן (1934) גראה חדש ומעניין יותר ממאות סרטים שנעשו אך אתמול. „לוא בעיניך חן מצאתי". תמונות ממשול מרועי המכונות בצרוף תמונות אהבה בין קלארק גיבל, ברברה סטאוניק. „הנסיכה הפנטסטית". מה שקורה כאשר איש מדע המתנבא שמטוס מסוג מ- סוים יתפורר באויר לאחר שיטוס 1400 שעה, עולה מבלי משיעל על מטוס מאותו סוג ה- המגיע תוך אותה טיסה לשעתו ה-1400. גיימס סטוארט, מרלנה דיטריך, גליניס גונס.

את היבבה הקארוואית המפורסמת. קארוו נוטה למות על הבמה, והאריה האחרונה שלו היא שושנת הקיץ האחרונה מתוך האופירה נורמה. חייו של קארוו היו, כפי שמראה הסרט, אפורים וחדגוניים. כל חובב אופרה (איטלקית) ובל קאנטו (איטלקי) יבוא על סיפוקו. ה- טנור לאנצה משמיע, מעל פסקול שהוא הישג טכני נכר, סדרה ארוכה של אריות מן הידו עזת והעממיות ביותר. סיפור הפתעות. הביוגרפיה הרשמית (כל אולפן מפרסם משהו מעין זה על כל שחקן של שלו), קובעת שמארי לאנצה אוהב, מלבד, כמובן, שירה, גם ספורט, את אשתו בטי ואת שתי בנותיו קולין ועליסה. הרשימה זו יש להוסיף שנאריו אוהב מעל לכל את מארי לאנצה.

על פתרונה, מצליח ריד ללכוד את אורח המקום והתקופה. התמונות, שצולמו במא לאיה וצילוף, הן מצוינות ומשחקם הטבעי של הילידים (החובבים) וכן של השחקנים האווארד קרימה הוא משובח. חסידיו הותרי קים של ריד ישמחו לראות (זאטוט מלאי ערום ומעורטל) ממלא תפקיד גורלי בעלילה, בדומה לילדים שהופיעו באליל שפול והאדם השלישי.

שליחות דיפלומטית

בעיית הטיפול בגרמניה ובגרמנים אינה דיפלומטית ומדינית בלבד; הוליבוך מת לבסת זה שנים אין לנהוג (בסרטים) בגרי מנים המנוצחים. שליחות דיפלומטית, שהוסי רט בגרמניה, פותר את הבעיה בהתחמקות האמריקאי ליד גרמניה בלי (שדרת סאנסט) וואילרד פותר את הבעיה בסרטו הלא-חדש ביותר (1947) על-ידי שהוא מטפל בה כאילו כל עניין הכבוש, הטהורים, שלטון בנות הברית בגרמניה, הרעב, הפליטים, השוק ה- שחור, הלצה אחת גדולה, מהולה באי-אלו בעיות מיניות הניתנות לטשטוש בלי קושי. שליחות דיפלומטית היא קומדיה קלילה הנועטת באחורי האומה הגרמנית, אך המר מזת, אגב הבעייה, שאין זה כלל הגיוני להחרימם לצמיתות עם שלם.

עם חברת קיור-פריז ומשטרת התנועה את הסרט) אל אולפני ההסרטה בהרצליה למבחני קול ותמונה. כיוון שהאולפנים טרם מוכנים לחלוטין, נערכה הקלטת הקול בחוץ, כשמוסי למוד ההגים מעל לשטח מספקים מוסיקת רקע. מאד ברקע היתה גם שמש הצהרים והמוע מדים נאלצו לעמוד שעה ארוכה מול המצי למעל כשמחזירי-אור גדולים שופכים אור מחמם ומסנוור על פניהם ועיניהם, החלה להסתגל למוחות העבודה הלא-ידועה-ברבים שלהיות שחקן קולנוע אינו מן הדברים הק- לים או הנעימים ביותר בעולם. בסופו של המבחן הודיע הבמאי לאהולה לילדים המאוסים שכולם כאחי ישתופו בסרט. על בחירת השחקנים האחרים יודיע לאחר שיראה את תמונות המבחן המפותחות.

סרטים

המנורה והאי

סרטו הראשון של קארול ריד מאז האדם השלישי מלא וגדוש רגעים נפלאים, אך סיכור עם הוא כשלו. כשלו של כבוד, אבל בכל זאת כשלו. המנודה מהאי, המבוסס על רי- מן מאת הסופר האנגלי-פולני ג'וזף קונראד (1857-1924) מספר רב מדי של תמו- נות; השיח, הנאמן מאד למקור, נאמן מדי למקור, שופך, ברוב כמותו, חול על גלגלי העלילה; משחקם של מרבית המשתתפים תיאטראי מדי.

סיפור המעשה הוא מצויין: חילמס (טר) בור האווארד), שכיר חברת-סחר באחד מגמלי המזרח הרחוק — התקופה היא אמצע הקר- דמת — הנמל משאר אחורו את חילמס לחישים מנדים אותו פרט לרבי-חובל לינגארד הוקן (ראלף ריצ'ארדסון) שעזר לו לפני שנים, כאשר חילמס הילד ברת מן הבית היות לאישיים. לינגארד לוקח את בן חסותו אל גמליסחר סודי, באחד האיים הרחוקים, מקום אליו חילמס להגיע רק בנתיב העובר בין צוקי סלעים מסוכנים, ואשר שום ספן, פרט ללינגארד, עצמו טרם הצליח לעבור דרכו.

בנמל יושב אלמאיר (רוברט מורלי), שותפו של לינגארד הנשוי לבתו המאומצת (וונדי הילר) של רבי-חובל. לינגארד מפליג מן הנמל, עמו משאיר אחורו את חילמס לחישים מספר, על שפניו אחריו את חילמס לחישים חילמס שונאים זה את זה ובאבלאטצי (ג'ורג' קולריס), אחד הילידים, רואה בכך הזדמנות לגשל את רגלי הראשון מן המקום, להביא לשם את ידידו הסוחרים הערבים. הוא מש- תמש בעיישה (קרימה), בתו של מנהיג מקר- מי, כפתיין. חילמס, המאוהב עד לשגעון במנורה הפראית, מסכים לגלות את סוד ה- נתיב. עם בוא הערבים, לפי הדרכתו של חילמס, חוקפים הילידים את אלמאיר, נוהגים בו באכזריות. משנודע לחילמס שלינגארד קרב, הוא נמלט עם עיישה של מעלה הנגר. כאשר מדביק אותו עם רבי-חובל שוואף הנקם, הוא נתקל בחילמס מטורף למחצה,

ספריים

יש פה בית?

עמוס מוסינר, איש קיבוץ משאבים שב- נגב וכן למשפחה ספרותית רכש את גסיון עטו ככתב במעלה בו הרבה ברישומות על הווי הפלמי"ה והקיבוץ. בספר הבכורה ה- הקדורני ומסורבל-השפה שלו, גבעה אחת, הוא מספר על גבעת-הבור, אחת מעמדות הקיפוד שהצבא המצרי שפליש לארץ ישראל באביב 1948 נתקל בהן ולא יכול להן למי- רות עדיפותו הרבה בכוח אש, אדם ורכב.

אכן, יש לו, לאיטלקי יליד משכן העוני הניו-יורקי, יסוד להיות מבוסס מעצמו. עלייתו לגדולה הוא סיפור מלא הפתעות (אשר שמש בסיס לסרט חסר הפתעות: נשיקה של הצוות). לאנצה שהיה בעל שרירים כתוצאה מהתעסקותו הספורטאית (כדורבסס, כדורגל, התאגרפות, הרמת משקלות), קיבל עבודה אצל חברת הובלה שהתמחה בהע- ברת פסנתרים. אחד הפסנתרים הראשונים שנפלו על שריריו היה מיועד לאקדמיה למו- סיקה של פילדלפיה. אותו בוקר שהה בבניין המנצח סרגיי קוסביצקי, שמע את מארי מ- מר אגב עבודה, מהר לברר מיהו הזמר בעל הקול הנפלא.

מאותו יום היה לאנצה בן חסותו של קוסביצקי, והצעיר העני, מעולם לא יכול להרשות לעצמו שעורי זמרה בגלל מחסור בכסף, מצא עצמו בידיהם של מורים משר- בים. לאחר שרות בצבא האמריקאי בעת המלחמה חזר אל הלאומים, הופיע לראשונה על במת האופרה ביצירתו של פוציני מאדאם באטרפיי, נחסף עד מהרה להוליבוך, ונלקח אל עיר הסרטים, בה הוא עכשיו אחת הדמויות הבולטות והבלתי-חביבות.

הוליבוך

דניה נגד אולדבין

כאשר נודע לממשלה הדנית שהמפיק ה- הוליבוכי סמואל גולדבין מכין סרט אודות מחבר האגדות הדני הנודע האנס כריסטיאן אנדרסן (1805-1875) קצפה מאד. הסבה: את תפקיד הסופר המהולל ממלא בסרט אחד דני, כלומר, ששמו דני: דני. קיי כריסטיאן אנדרסן רוקד ושר! זה, חשבה הממשלה הדנית, הוא גבול החופצה*, צוותה על מד- כיר העתונות של משרד החוץ להכריז שה- סרט מהוה „עלבון לסופרו האהוב", לאר- גן תנועת מחאה עולמית. כאשר שמע המפיק גולדבין על הקצף,

* אנדרסן, שהיה בנו של סנדור עני, נסה להתקבל לתיאטרון המלכותי בקופנהאגן. נדחה משום שלא ידע לשיר.

* בן ישראל, הכבוד בין שלישיית האחיים, שאינו אחוז בעט טופר, הצעיר: ייגאל (בער) בות הנגב) מוסנר, השני: משה מוסנר, עורך עתון הנוער העובד במעלה.